

agrupació excursionista talaia

FEDERATS A:

federación catalana de montaña

federación catalana de esquí

comité de exploraciones subterráneas de cataluña

asociación española de camping y caravana

CARRER COMERÇ, 4 - TELEFON 893 12 57 - VILANOVA I LA GELTRU

CIRCULAR PER ALS SOCIS NOVEMBRE 1975

Lurdes, tot passejant

Quan el silenci havia envaït altra vegada el recinte de Lurdes, quan només quedàvem els quatre de sempre recollint dintre de l'ermita tot el que quedava, vaig voler donar una volta pel lloc que havia servit de marc al Campament-Aplec. El sol ja feia estona que s'havia amagat darrera la carena i la fosca avançava per moments. Amb la mitja claror i acompanyat d'un núvol d'incòmodes mosquits, vaig assistir a un veritable escampall d'escombreries. Si bé havíem anunciat que les bosses de les deixalles es deixessin al peu dels arbres, aquestes es trobaven per arreu, ademés d'un sens fi d'ampolles —moltes d'elles trencades— entremig d'un variat estol d'escombreries.

Els reguerots que havien estat fets al voltant de les tendes, ningú no es molestà de tapar-los. Més amunt, ja sortint de sota el bosc, restes de cendra i llenya cremada, senyal d'haver fet foc, tot i estant prohibit. A la bassa que hi ha a la finca s'hi podien trobar per damunt de l'aigua, ampolles, fustes plàstics, etc. Al migdia vaig poder observar com es trencava una ampolla que surrava, tot fent punteria, a cops de roc.

No cal dir que es nota immediatament allà on la gent ha fet rotllo per dinar, perquè als voltants estan plens de restes de menjar. L'aparcament que ara resta buit, al matí fou motiu d'embussaments i llargues discussions, tots produïts pel poc seny d'uns quants que deixaven el vehicle de qualsevol manera, sense pensar que els altres també havien d'entrar o sortir. Si bé a tot això hi assistim gairebé impotents, hi ha coses que realment fan indignar. Un pijo havia resultat destrossat, no sabem si per un cotxe o bé per algú que havia perdut l'enteniment. Tornant cap a l'ermita, vaig intentar desembussar la font que algun ximplet la nit anterior havia mig tapat amb un tronc. Davant mateix, el monolit dedicat a Pompeu Fabra, per sort no llueix cap desperfecte, però sí alguna que altra ratllada, producte de la facilitat amb què s'enfila la canalla.

(SEGUEIX)

ALPES (CERVINO)

Viernes, 19 de septiembre. A las cinco de la mañana somos tres las personas que entramos en un automóvil y ponemos rumbo al pequeño, pero mundialmente famoso pueblo de Zermatt, sede de las más famosas escuelas de esquí y de los grandes guías alpinos, junto con el no menos famoso pueblo francés de Chamonix. A las 8 de la tarde, habiendo parado tan sólo en Valence (casi mitad de camino) para comer, llegamos a Chamonix. Encontramos la villa bastante despoblada de turistas y montañeros, puesto que la mayoría ya ha vuelto a sus respectivos quehaceres de la vida cotidiana.

Sin desplegar la tienda que llevamos (ya que sólo hemos parado a dormir una noche), montamos un vivac al amparo de una pequeña nave al lado de la carretera, propiedad de obras públicas. Al día siguiente, después de visitar a unos amigos guías de E.N.S.A. (Escuela Nacional de Esquí y Alpinismo), emprendemos la marcha hacia Zermatt. A las nueve de la noche llegamos a Tach, última población para dejar el coche y coger el ferrocarril de montaña que nos dejará en nuestro admirado Zermatt (está prohibido subir a Zermatt a todos los coches que no sean del cantón). Nos dirigimos al camping y plantamos la tienda, después de comer un poco nos dejamos vencer por el sueño y cada uno va preparando sus duvets esperando un día victorioso.

Al día siguiente la claridad del sol a través de la tienda me despierta, miro el reloj y son las nueve de la mañana; corro la cremallera de la entrada de la tienda y me quedo atónito, ya que nunca había visto una mole de roca de más de 4.000 m. tan solitaria, el pico más bello de Europa, una pirámide perfecta, el Cervino. Por este tiempo sus laderas ya empiezan a permanecer heladas hasta que llega la temporada de los deshielos y aludes. Su terrible pared norte es todo un muro blanco de 1.500 m. Su cima es una arista de hielo, y en su pared Este ya se observan grandes corredores de hielo. Aquel día lo dedicamos a informarnos del tiempo para días posteriores, y cuál de los teleféricos nos llevaría hasta el refugio de Hornli (S.A.C.). Al día siguiente salimos de Zermatt a las 11'20 y a las 12 dejábamos la última estación de teleféricos y emprendimos la marcha por el camino que nos llevaría al refugio, dos horas después tras una subida muy fuerte, debido a lo pronunciado del desnivel, nos encontramos en el comedor del esperado refugio. A las 8 de la tarde se hace silencio, todos esperamos un día lleno de luz y alegría, y con esta esperanza, entramos en un sueño que de vez en cuando sería perturbado por el fuerte viento que soplaban a fuera. A las cuatro de la mañana todo es ruido de botas, mosquetones, grampones, piolet, etc. Es el primer acto del programa. A las

LURDES, TOT PASSEJANT

(CONTINUACIÓ)

Tot passejant, reflexionava sobre aquests síntomes, exponents d'un elevat grau d'incivilitat, la qual cosa fa que, cada vegada més, creiem que s'han d'enfocar els actes populars, d'una forma el més didàctica possible, perquè si ningú no ensenya als ciutadans el que i el com del comportament a la muntanya, al menys procurem-ho fer els excursionistes que conscientment estimem la Natura. Col·laborem tots al fet que els nostres fills i els nostres amics, sàpiguen sortir d'aquestes formigueres humanes de la ciutat, i quan posin els peus a la muntanya sigui per tal de gaudir de la seva grandiositat i no per haver de sofrir les deixalles de quatre gambirots que han passat anteriorment.

J. BLANES

5 h. y con ayuda de los frontales eléctricos, emprendemos la subida por un canalón de hielo provisto de unos 20 m. de cuerdas fijas; después se convertiría en una grimpada inagotable, zigzagueando constantemente para evitar los grandes bloques descompuestos y los pasos infranqueables. A nuestro grupo se ha unido una cuarta persona; se trata de un suizo que en vista de que no podía subir solo, decidió unirse a nosotros, de esta forma tuvimos que hacer dos cordadas, yo subiría con el suizo y mis dos compañeros juntos.

Hace más de media hora que vamos ascendiendo y no veo a mis compañeros; hago algunos comentarios con mi nuevo amigo, pero no me entiende; él habla alemán y yo español. No nos entendemos y decidimos no gastar saliva. Cuando nos faltan pocos metros para llegar a la cabaña-refugio Solvay oigo a mis compañeros que me gritan más abajo; dicen que no suben más, esto me extraña bastante; no sé que les ha podido pasar, nos hablamos a gritos pero no nos entendemos bien, el viento se lleva las palabras; ellos empiezan a descender y yo continúo hacia la Solvay, y a las diez y cuarto entrábamos en el pequeño refugio. Encontramos a un guía con su cliente, cosa muy normal por estos parajes; con muchas ganas nos disponemos a devorar algún alimento y a beber un buen trago de agua. La cumbre está cerca; queda el trozo más difícil, pero está equipado con cuerdas fijas; esto es un paseo; entonces me llega la gran sorpresa: mi compañero me hace entender que él no sube; yo trato de decirle que esto es fácil, pero el tío dice que no, que él para abajo y yo para arriba, pero cuando él "loco" se da cuenta de que mi intención es de subir yo sólo y dejarlo a él en el refugio, dice que tampoco, que lo tengo que bajar como los guías bajan a sus clientes; en vistas de que no nos podemos entender, no me queda más remedio que hacer de guía, y para colmo sin cobrar. La ascensión ha tocado a su fin, no hay más meta.

Empezamos a bajar por el mismo lugar que hemos subido, bastante más delicado por tratarse del descenso; así, poco a poco, con mucha calma y bastante enojado por lo que ha ocurrido, a las tres de la tarde estamos otra vez en Hornli. Apenas cinco horas más tarde nos encontrábamos en un restaurante de Zermatt cenando el plato típico suizo, una "fondue" (queso fundido). El suizo estaba contento y nos pagó la cena por nuestro gesto de camaradería. ¡Estaba celebrando su primera escalada! ¡Moraleja!

Al encontrarme con mis compañeros me pusieron al corriente de lo que les ocurría. Le estaba saliendo la muela del juicio y tenía la cara tan hinchada como un balón. Al siguiente día en el camping me miraba el Cervino, y más que nada aquel pequeño trecho que separa la cumbre de la cabaña Solvay.

JUAN CHAPARRO

Zermatt - septiembre 1975

Algunos datos interesantes:

Hora apropiada para salir de Zermatt: 11'20.

Teleférico Zermatt-Schwarzsee.

Horario desde Schwarzsee hasta Hornli: 2 h. caminando.

Hora (de los guías) para atacar la arista: 4'30.

Horario de ascensión y descenso (de los guías) entre 7 y 8 horas.

Último teleférico de Schwarzsee a Zermatt a las 6 h.

De Schwarzsee a Zermatt caminando: dos horas y media.

Trenes de Tach a Zermatt y viceversa, con bastante frecuencia, aparte un microbús que hace el servicio de taxi hasta altas horas de la noche, y tiene parada en la estación de ferrocarril en ambos pueblos.

Presupuesto mínimo para una salida de 6-7 días: 6.000 ptas. ida y vuelta.

NOTICIA RI

MES DONATIUS

Destinades al Local Social, han estat entregades pel company Ramon Lozada una dotzena de cadires, que contribuiran a anar omplint algunes de les sales de les Seccions. Igualment, el nostre Tresorer, en Tomàs Muela ha donat per portar al Refugi Baldric, sis matalassos i dos somiers, que també passaran a augmentar el minvat mobiliari que disposem al Refugi de Nevà.

A ambdós, la nostra gratitud.

BIBLIOTECARI

S'ha fet càrrec de portar la Biblioteca el company Cristòfor Soler, i encara que novell en les qüestions de remenar llibres, ja havem pogut observar-hi una certa reorganització. La Biblioteca restarà oberta per totes les consultes de llibres i butlletins i revistes, els divendres de 8 a 10 del vespre.

ALAM-KUH 75

El passat dia 15 d'Octubre, els expedicionaris d'ALAM-KUH 75, en Mingo Vedo i Lluís Solé, acompanyats pel nostre President en Josep Blanes, feren entrega al Batlle de la nostra Vila, d'una ampliació fotogràfica amb motiu de l'expedició, expressament dedicada a l'Ajuntament. El Sr. Benavent, conjuntament amb el Regidor de Cultura i Esports, Sr. Anson, es mostraren molt complaguts pel present, renovant l'ofertiment de col.laboració i ajuda a la nostra Entitat.

NOTA DE LA SECCIO D'ESCALADA

Ens plau comunicar que el passat diumenge dia 12 d'octubre, una cordada composta per Blanca Hernandez i M.ª Carme Sanchez va dur a cap la primera ascensió femenina absoluta a la paret de la Talaia (Lurdes). Les dues noies que ja havien intentat aquesta escalada dies abans sense èxit van assolir el cim per la via "vecha" també anomenada via del sostre.

G. E. A. M.

NOVA ENTITAT EXCURSIONISTA

El dia 7 d'octubre se celebrà a Vilafranca del Penedès l'acte inaugural de les activitats del Centre Excursionista del Penedès, amb un seguit de parlaments i actes. Hi destaquem una exposició de fotografies de 50 anys d'excursionisme vilafranquí i l'edició d'un interessant opuscle on hi són breument relatades les diverses etapes per on ha transcorregut la nostra afició en l'estament de Vilafranca. Desitgem a l'entitat germana tota mena de ventures en iniciar aquesta nova trajectòria.

BIBLIOTECA. IMPORTANT DONATIU

D'una forma totalment desinteressada, el Sr. Josep Vidal Urpí ha fet entrega, per a la nostra Biblioteca, de més d'un centenar de llibres antics, molts d'ells encara per estrenar, tot i essent editats alguns de fa més de trenta anys. Quan tinguem totalment relacionat i classificat aquest important donatiu, serà publicat en aquestes pàgines perquè els nostres llegidors puguin conèixer els títols ingressats a la Biblioteca. Que serveixin aquestes quatre ratlles, primerament per agrair molt sincerament el donatiu, i després per homenatjar qui conscient que depositava uns llibres en una Biblioteca, ha pensat en la nostra Entitat. Que per molts anys puguem comptar amb ajudes com aquesta.

MARXETA DE MOLINS DE REI

El dia 5 d'octubre, expressament invitats, cinc equips de l'A. E. Talaia participaren en la popular Marxa Local sistema Dufour de Molins de Rei, en la seva XII edició. Degut al caire local de la prova, aquesta transcorria per zones urbanitzades poc aptes per una marxa i en el seu transcurs hi havia algunes "trampetes" no massa ortodoxes, si bé totalment correctes, per a fer-hi caure els participants.

La cursa s'iniciava en la mateixa població, seguint cap a Can Planes, Font de l'Espinà, Font del Torrent Fondo, Plana de la Vinya del Quicu, Font de Can Planes, Plaça de les Bruixes i Molins de Rei. El dia fou molt bo, més aviat un xic calorós.

La classificació dels nostres equips fou la següent:

Ordre	Dorsal	Noms	Punts
7	42	Manel Dalmau - Neus Benavent	31
14	33	Lluís Daviu - Josep Planas	37
22	54	Jani Ferrer - Tina Moya	40
58	17	Joan Virella - Manuel Pàmies	128
61	69	Francesc Vila - Dolors Garcia	167

Per Entitats vam quedar classificats en 4rt. lloc.

XIX ASSEMBLEA D'ESTUDIOSOS

Enguany, els dies 25 i 26 d'octubre, aquesta Assemblea ha tingut per marc la nostra població. Ja es sabut que l'estament excursionista hi ha presentat sempre una nodrida participació, i en l'ocasió present la nostra entitat ha col.laborat intensament, tant en les tasques d'organització i formació de guies de museus, com en la presentació de comunicacions per part d'alguns consocis, algunes d'elles estretament lligades amb les activitats culturals pròpies de l'exursionisme.

AGRAIMENT

Fins al darrer número, el nostre butlletí ha estat dirigit durant una dilatada temporada per en Vicenç Carbonell i Virella. Per imperatius laborals, el company Vicenç residirà fora de Vilanova, la qual cosa fa que no pugui realitzar aquesta tasca tan important per a la Entitat com és la confecció d'aquest Butlletí. En nom de la Junta Directiva cal fer patent el més sincer agraïment per la seva dedicació i col.laboració.

L'excursionisme a principi de segle (V)

Pequeña excursión efectuada el dia 13-8-11 hacia á Llorens y otros puntos.

Dia 13.— Salida de Villanueva á pie a las 3 m. pasando por Castellet y llegando á Arbós á las 5,45 m. paseamos por Arbós y marchamos á las 6,20 pasando por Banyeras á las 6,50 y llegando en Llorens á las 7,30 despues de visitar dicho pueblo (pues nada de notable encierra. El pueblo no valia nada pero las aguas heran muy buenas.) y ver los tipicos xiquets de Valls pues hera la fiesta mayor nos marchamos á las 3,05 al marchar encontramos una ganga pues nos dejaron subir á una tartana que hiba al Vendrell. Al salir de Llorens pasamos por Saforas y Santa Oliva llegando al Vendrell á las 3,40 t. damos una vuelta por el Vendrell y marchamos á las 4,15 llegando á la estación de Calafell á las 5,35 despues de esperarnos en la estación bastante tiempo subimos al tren á las 6,30 llegando en Villanueva á las 6,45 t. dando fin á la excursión.

Esta excursión la componíamos dos Isidro Campo Mayo y Juan Camarós.

Toc d'atenció

Quan es va inaugurar el Nou Local, hom creia que vosaltres, els socis, respondrieu a l'esforç que ha representat aquesta consecució. Podem dir que si bé s'apleguen al local un bon estol de joves cada vespre a fer petar la xerrada, no creiem pas que aquesta sigui la solució als continus problemes que planteja la manca de col·laboració. Les Seccions, que són les que donen moviment a l'Entitat, són les primeres a patir aquesta falta de col·laboració, i de retruc també la Junta Directiva.

Així ens trobem que aquestes seccions tenen nominalment un bon nombre de socis, que mensualment paguen religiosament la quota establecida, però resulta que no viuen els problemes quotidians, ni tan sols fan projectes per ajudar la Secció, i molt menys s'acosten pel Local. Tot plegat fa que la majoria dels presidents de les Seccions es fastigueixin, en trobar-se pràcticament sols davant de la Secció. La quasi total abúlia sobre les activitats que representen fer quelcom per la collectivitat social o simplement prendre acords que tinguin alguna cosa en comú amb altres Seccions o amb la Directiva, són motiu d'inacabables discussions. També passa que porti a cap una tasca qui no té prou capacitat o qui ho fa gairebé per força. Llavors totes les coses que es realitzen no es fan fruit d'un estudi i d'una preparació, sinó perquè vas punxant l'un i l'altre i, com és normal, a correcció a última hora i, sobretot, improvisant.

Senyors, toquem de peus a terra. No podem mantenir la situació d'aquesta forma. Es necessari aixecar el cul de la cadira, i venir al Local a treballar i ajudar a revifar les Seccions per les quals cadascú senti més simpatia. En definitiva, la Talaia, que tants diuen que se l'estimen —però que no ho demostren— serà la que surtirà beneficiada d'aquest rellançament que s'espera de vosaltres: els socis.

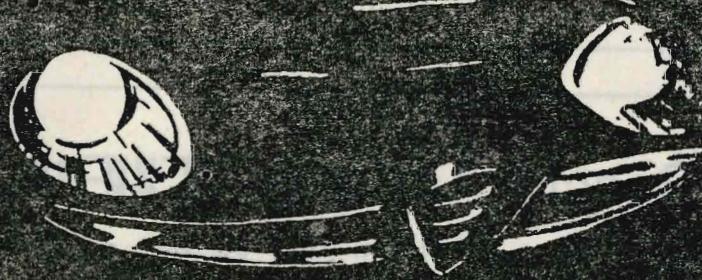
Recordeu també que pel Gener, entre el 18 o el 25, hi haurà l'Assemblea General de Socis, en la qual celebrarem, si res no passa, l'elecció d'un nou President. I dic "nou" perquè no em penso presentar a la reelecció, i, per tant, la decisió de deixar la Presidència és irrevocable, i així vaig fer-ho saber a l'última Assemblea. Crec que convé que la Talaia canviï la seva direcció, que els que vinguin portin idees noves, puix els que ara hi som ja fa temps que ens hi arrosseguem en un càrrec o altre. Vagin aquets mots perquè aneu pensant en el proper President i la seva Junta, i si teniu "in mente" un futur candidat, proposeu-lo tot seguit, però feu-li veure que no tot són flors i violes, i que el càrrec de President no és per lluir-lo, sinó per treballar. Recordeu que els candidats hauran de presentar la candidatura a 1er. de Gener, avalada, almenys per un 5 % dels socis amb vot i veu. Aneu-vos-ho pensant, que les eleccions són a prop.

JOSEP BLANES
President

(Els articles només reflexen les opinions de llurs autors)

AUTO-VENTA VILLANUEVA

**COMPRO
VENTA
CAMBIO**

**FINANCIAMOS TODA CLASE
DE VEHICULOS**

No solamente comprando se obtiene beneficio,
sino que después no le dejamos desamparado

Nuestros servicios garantizan su tranquilidad

- Asesoría Jurídica
- Organización de Empresas
- Departamento Gestoría
- Seguros

**OFICINA COLABORADORA: ASESORIA JURIDICA
Y CONTABLE**

JARDIN, 11 - TEL. 893 26 74

Secció Nàutica **TIPLAY**

Creuer Canàries, 34 - Telèfon 893 29 98 - Vilanova i la Geltrú

ESCOLA SKI

COMPRA VENDA D'EMBARCACIONS
DISTRIBUIDOR DUCATI

Secció Agrícola **TIPLAY**

Sant Josep, 10 - Telèfon 893 30 89 - Vilanova i la Geltrú

TALLER DE REPARACIO DE MOTOS

VENDA DE MAQUINARIA AGRICOLA

REPARACIO DE MAQUINARIA AGRICOLA

Esports **TIPLAY**

Material esportiu per:

TENIS - FUTBOL - HOCKEY - BASQUETBOL

ATLETISME - ALPINISME - ESQUI - GIMNASIA

TENIM TOT EL QUE NECESSITEU

VISITEU-NOS A: Rambla Vidal, 17 - Vilanova i la Geltrú